

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **R. T.**, zast. Ing. Markem Piechem, daňovým poradcem se sídlem Otická 758/19, Opava, proti žalovanému: **Generální finanční ředitelství**, se sídlem Lazarská 7, Praha 1, proti rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 6. 4. 2009, č. j. 39/13 495/2009-392, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 9. 2012, č. j. 7 Ca 154/2009 - 30, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 6. 4. 2009, č. j. 39/13 495/2009-392, a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. Současně byla výrokem II. tohoto rozsudku uložena žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 6 800 Kč, a to do 30 dnů ode dne právní moci rozsudku k rukám jeho zástupce.

V kasační stížnosti požádal stěžovatel o přiznání odkladného účinku. Jako důvod, pro který by Nejvyšší správní soud měl odkladný účinek kasační stížnosti přiznat, stěžovatel uvádí, že není účastníkem řízení ve smyslu ustanovení § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užijí přiměřeně.

Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí (jehož systace by bylo přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dosaženo)

vznikne nepoměrně větší újma, než jiným osobám, a vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její rozsah. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem.

V projednávané věci se však stěžovatel omezil na prosté tvrzení, že není účastníkem řízení ve smyslu § 69 s. ř. s. Žádným způsobem tak nespécifikuje, jak konkrétně by se v projednávané věci mělo nepřiznání odkladného účinku dotknout nabytých práv a znamenat pro něj nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám.

Kromě výše uvedeného stěžovatele tíží též důkazní břemeno k v návrhu uplatněným tvrzením. Unesení tohoto důkazního břemena po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil. V nyní posuzované věci tomu ovšem stěžovatel nedostál, když kasačnímu soudu nenabídl jediný důkaz. Nejvyšší správní soud z tohoto důvodu vyhodnotil, že stěžovatel neprokázal existenci podmínek pro přiznání odkladného účinku stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s., a proto nebylo kasační stížnosti možno odkladný účinek přiznat.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2012

JUDr. Radan Malík
předseda senátu